

РЕШЕНИЕ

№ 14733

гр. София, 17.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **945** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно- процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Х. Т. Х. срещу заповед № СД-02-5/10.12.2025 г. на министъра на правосъдието, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

Жалбоподателят твърди, че не е налице неправомерно поведение от негова страна.

Твърди, че са допуснати процесуални нарушения при събиране на доказателства – повърхностно е, фактите са изложени уклончиво, не са съобразени изключващи или смекчаващи вината обстоятелства. Извършена е проверка на доказателства, като не е запознат с тях. Заповедта е издадена бланкетно. От нея не става ясно кое е действието, което е пропуснал да извърши, кое точно служебно задължение не е изпълнено.

При извършване на своите служебни задължения съдията по вписвания е „суверен на процедурите“ и постановяването на неправилен акт не следва да води до дисциплинарна отговорност. Засегнатите от вписването на съдебното решение могат да се защитят с искове по чл. 537, ал. 2 или ал. 3ГПК или иск по чл. 88ЗКИР.

Твърди, че е нарушен принципът на съразмерност доколкото кръгът на „пострадалите“ е само от две лица – Х. А., починал в хода на съдебната делба и С. Р., негов син, който се явява и заявител

за вписване на съдебното решение за изнасяне на имот на публична продажба. С разпореждането за вписване и промяната на вписването в отбелязване по предходно вписана искова молба само се внася гласност, като не се сочи тези действия с какво са навредили, нито по какъв необратим начин е изменена обществената среда, с което се възпрепятства и правото на дащите на жалбоподателя. Могло е да се приключи с акт по чл. 286а, ал. 3 ЗСВ- с акт за отпращане на препоръки.

Отвeтникът министърът на правосъдието оспорва жалбата. Твърди, че жалбоподателят се е позовал на неотнoсима съдебна практика. Правната квалификация на нарушенията е ясна, конкретна и относима. Установени са дисциплинарни нарушения. Не е налице нарушение на процесуалните правила. Предоставена е възможност на жалбоподателя да се запознае с документите по преписката. Нарушенията са формални, но създават възможност за последващи вредения на интересите. Взето е предвид нарушението, както и тежестта му. Изрично е посочена формата на вината – небрежност. Наложено е наказание е най-лекото възможно – забележка. Преценката дали да наложи наказание или акт, посочен по горе, е на министъра. Претендира разноси.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – министърът на правосъдието. Според чл. 328е, ал.1 ЗСВ, (Нов - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) дисциплинарното наказание на държавен съдебен изпълнител или на съдия по вписванията се налага от министъра на правосъдието.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и чл. 328ж от ЗСВ изисква дисциплинарните наказания да се налагат с мотивирана заповед на министъра на правосъдието. В случая актът е мотивиран.

Проведено е дисциплинарно производство по процедурата и в сроковете по чл.328г ЗСВ.

Според чл. 328е, ал.1 ЗСВ, изр. 2-ро (Нов - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) Преди налагане на наказанието министърът на правосъдието изслушва лицето или му предоставя възможност за представяне в 7-дневен срок на писмени обяснения или на възражения по направеното предложение. Министърът на правосъдието е спазил изискването на чл.328е, ал.1 от ЗСВ преди налагане на дисциплинарното наказание ДСИ да бъде изслушан или да бъдат приети писмените му обяснения.

По спазването на материално-правните разпоредби.

В случая се установява, видно от представената преписка, описаната в заповедта за налагане на

дисциплинарно наказание, фактическа обстановка, а именно:

Със заявление за вписване, отбелязване или заличаване вх. рег. № 32992/ 25.04.2025 г. по описа на Служба по вписванията - С. е поискано от С. Р. да бъде разпоредено вписването на съдебно решение за делба от СРС.

Постановено е разпореждане по нотариално дело № 25708/25.04.2025 г. на СВ Х. Х. от 08.08.2025 г.: „След като разгледах втори път документите по делото установих очевидна фактическа грешка в разпореждането от 25.04.2025 г. и настъпило ново обстоятелства-открита искова молба за делба и на основание чл. 247 и чл. 253 давам ново разпореждане, приложеното съдебно решение да се отбележи по искова молба том VII, №: 8 от 14.06.2010 г. на основание чл. 115,34, ал. 3 от ЗС и 586, ал. 4 от ГПК. ДТ определена по реда на чл. 77 от ГПК в размер 46,49 лева.“

На заявлението с вх. № 32992/25.04.2025 г. е поставено разпореждане на съдията по вписванията, при СРС Х. Х. от 25.04.2025 г., с което на основание чл. 112 ЗС, чл. 4 от Правилника за вписванията е разпоредил вписване чрез подреждане в кн., като е определил и дължимата държавна такса за вписването в размер на 10 лева.

Видно от отбелязването върху съдебното решение, то е вписано под акт № 83, том 7, дв. вх. рег. № 32532/25.04.2025 г., № вх. рег. 32992/25.04.2025 г. и № от описната книга 25708/25.04.2025 г. по описа на СВ - [населено място].

От докладна записка от М. Б., главен специалист в Служба по вписванията - [населено място], относно отстраняване на явна фактическа грешка е видно, че СВ Х. е установил очевидна фактическа грешка и е издал разпореждане по нот. дело № 25708/25.04.2025 г. да се извършат корекции в акт с вх. № 32992/25.04.2025 г., дв. вх. 32532/2025, том 7, акт 83 - да се смени вида на книгата от на вписвания на отбелязвания, да се смени типа на акта от съдебни решения на отбелязвания по вписана искова молба.

Видно от справка от 11.09.2025 г. от програмния продукт И. на Агенция по вписванията, за Т. С., по партидата ѝ е отразено отбелязване по вписани иски молби вх. рег. № 32992 от 25.04.2025 г. дв. вх. рег. № 32532 от 25.04.2025 г, том 45, акт № 194 от 2025 г. със страни ищец И. -Е. С. Р. и Х. Р., ответник Т. С. по отношение на имот - втори етаж от двуетажна жилищна сграда находяща се в [населено място], район „О. купел“, кв. „Горна баня“, [улица].

Видно от справка от 11.09.2025 г. от програмния продукт И. на Агенция по вписванията, направена по имот - втори етаж от двуетажна жилищна сграда находяща се в [населено място], район „О. купел“, [жк], [улица], по партидата на имота е, отразено отбелязване по вписани иски молби вх. рег. № 32992 от 25.04.2025 г. дв. вх. рег. № 32532 от 25.04.2025 г, том 45, акт № 194 от 2025 г. със страни ищец И. -Е. С. Р. и Х. Р., ответник Т. С..

С така описаните деяния ответникът е посочил, че жалбоподателят е нарушил нормите на чл. 112, б. „з“ ЗС, чл. 4 б. „а“, чл. 14, чл. 11, б. „в“, чл. 4 б. „з“ от Правилника за вписванията.

Прието е, че е налице дисциплинарно нарушение като формата на вината е „професионална небрежност“ – жалбоподателят не е съзнавал извършването на неправомерни действия и не е предвиждал настъпването на неблагоприятни последици, но е бил длъжен да ги предвиди.

Настоящият състав намира, че безспорно се установява извършаване на нарушение. В този смисъл е следва да се съобрази и определението на СГС, постановено гр.д. № 20251100507644/2025 г. Видно от това определение се сочи, че вписването на неподлежащ на вписване акт не произвежда предвиденото в закона действие. Решението по изнасяне на имот на публична продажба не ликвидира собствеността, поради което не попада в приложното поле на чл. 4, б. „з, вр. чл. 4, б. „а“ ПВ.

Същевременно обаче се сочи, че лицата, които са засегнати от това, имат правен интерес да искат заличаване на вписването, като е посочен и редът – иск по чл. 90 ЗКИР, а заличаването следва да се извърши по реда по чл. 90, ал. 2 ЗКИР.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че се установява нарушение на цитираните по-горе норми, които жалбоподателят, като съдия по вписванията, е следвало да познава, както и че не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на неблагоприятните последици, каквито обаче безспорно се установяват, а именно – вписване на неподлежащ на вписване акт. Засегнатите лица – страните по решението по делбеното дело следва да предприемат действия, вкл. и разноски за водене на посочения по-горе иск по чл. 90 ЗКИР с оглед защита срещу неправомерно извършените от съдията по вписванията действия.

За пълнота следва да се отбележи, че цитираната от жалбоподателя практика на ВАС не е относима в конкретния случай доколкото по казуса пред ВАС е прието, че не е налице виновно поведение /каквото в случая се установява/.

По отношение на твърдението, че министърът на правосъдието е могъл да приключи производството с акт по чл. 286а, ал. 3 ЗСВ- с акт за отправяне на препоръки съдът намира, че е основателно възражението на ответника, че преценката дали да наложи наказание или акт, посочен по горе, е на министъра – като дисциплинарно наказващ орган.

Следва да се посочи, че съгласно цитираната норма

(3) Министърът на правосъдието може да отправя препоръки в случаите, когато са констатирани пропуски в дейността на съдията по вписванията, които не представляват дисциплинарни нарушения.

Т.е. този акт се налага само ако деянието не е дисциплинарно нарушение – какъвто не е процесният случай. Наложено наказание е най-лекото възможно – забележка, като в случая е съобразено с характера на нарушението и произтеклите от това неблагоприятни последици.

По разноските. Предвид изхода на спора жалбоподателя дължи на ответника разноски в размер на 150 евро съобразно представения и неоспорен от ответника списък с разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Х. Т. Х. – съдия по вписванията в Съдебно изпълнителската служба при Софийски районен съд срещу заповед № СД-02-5/10.12.2025 г. на министъра на правосъдието, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

ОСЪЖДА „Х. Т. Х. ДА ЗАПЛАТИ на Министерството на правосъдието сумата от 150 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред тричленен състав на Върховния административен съд.